

[Statsministeren]

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan sige til hr. Ove Jensen, at jeg ikke har den opfattelse, at arbejdsløsheden ikke kan afskaffes. Jeg tror, den kan afskaffes, og hvorfor skulle jeg ikke tro, den kunne det? Det var jo lykkedes at afskaffe arbejdsløsheden i 1972 og 1973. Jeg tror, hr. Ove Jensen er klar over, at der også i 1972 og 1973 var store offentlige udgifter, store skatter osv., men alligevel eller måske netop derfor – det er til fri overvejelse – var der fuld beskæftigelse i Danmark.

Det, der er situationen nu, er bare, at vi som bekendt har en international krise. Det er altså ikke et resultat af en ondsindet dansk socialdemokratisk politik, men det er nærmest et produkt af en international krise i et samfund, hvor der stadig væk er meget overladt til de frie kræfters spil, altså den samfundsform, som hedder kapitalismen, og som hr. Ove Jensen jo er en så ubetinget tilhænger af. Det, det drejer sig om, er at få et samfund, hvor vi har flere muligheder for at justere konjunkturerne, og det tror jeg ikke vi opnår ved den metode, hr. Ove Jensen kommer ind på.

Så lige en bemærkning om selve ideen om en bedre fordeling. Jeg tror ikke, den vil nedsætte produktionen. Jeg tror såmænd, at produktionen pr. enhed eller pr. mand eller pr. kvinde vil være nær det samme. Skulle der endelig være noget i dette her, må det vel være, at når man har fri hver 10. uge, bliver man nok lidt mere oplagt i de 9 uger, man arbejder i, og bliver i hvert fald ikke mindre produktiv.

Det er altså en rigtig tankegang, men jeg erkender og har vidst det, før jeg fremsatte den, at der er mange, mange problemer i det. Men man skal jo ikke opgive en tankegang, fordi der er mange problemer foran os – det går jeg i hvert fald ud fra at også en hr. Ove Jensen vil være enig med mig i.

Ove Jensen (FP):

Statsministeren tror ikke på, at forslaget, hvis det bliver ført ud i livet, vil nedsætte produktionen, men statsministeren svarede mig ikke på, hvordan eller hvorfra virksomhederne skal skaffe den fornødne kvalificerede arbejdskraft, for hvis ikke de kan skaffe den arbejdskraft, vil produktionen naturligvis helt automatisk blive nedsat.

Det er da rigtigt, at ekspertanalyser ikke lover bedre konjunkturer, og det er også rigtigt, at vi har international krise – alt det dér kender vi jo i forvejen – men tror statsministeren ikke, at det ville være bedre, hvis regeringen ville gøre noget for at afhjælpe de problemer, som er årsagen til vores arbejdsløshed, nemlig de alt for høje omkostninger, end at komme med sådanne mere eller mindre luftige forslag om at afskaffe arbejdsløsheden?

Pilgaard Andersen (FP):

Det er tydeligt at høre, at socialdemokratiet kun tænker på lønmodtagerne; der er ikke nogen, der har spekuleret på de små erhvervsdrivende. Hvis f. eks. medarbejderne i en mindre virksomhed skal holde fri hver 10. uge og der skal indkaldes nyt mandskab, hvordan har statsministeren så egentlig tænkt sig at løse spørgsmålet om akkord aflønning for de arbejdere, der kun skal arbejde 1 uge? De små virksomheder har store vanskeligheder med hensyn til omkostningerne, og disse vanskeligheder vil jo blive forøget ved, at arbejdskraften ikke er blivende effektiv i den 10. uge. Jeg kan ikke rigtig forestille mig, hvordan disse ting skulle kunne klares.

Voigt (FP):

Jeg mærkede mig, at statsministeren i sit svar til hr. Ove Jensen sagde, at der var tale om en tanke. Jeg håber, det bliver ved den, om jeg må sige så, skøre tanke, for det er ikke særlig heldigt at komme med den slags udtalelser her i en tid, hvor det vitterlig er således, at socialdemokratiet har bragt os ind i en ond cirkel, hvor arbejdsløsheden bliver forøget fra dag til dag.

Er statsministeren da ikke klar over, at det eneste råstof, vi har i dette land, er de næver, som sidder på den danske arbejder? Det kan ikke hjælpe noget, statsministeren ryster på hovedet. Det er arbejderen, som skal knokle os ud af de problemer. Vi skylder millioner af arbejdstimer væk, og fremfor at sige, at nogen skulle holde ekstra ferie – vi kan da ikke leve af at gå og bevilge hinanden ferie – skulle statsministeren hellere sørge for, at det blev attraktivt for arbejdsgiverne igen at antage de ledige, for der er pladser til dem, hjulene venter bare på at komme i gang. Men hvis statsministeren ikke vil gøre noget